

Beregening redde weidegang dit jaar

Bert Verhoeven zweert bij weidegang. De droogte zorgde voor uitdagingen, maar met beregening konden de koeien blijven grazen.

Door Anne-Marie van der Linde

Twee koeien sjokken op hun dooie gemak over het kavelpad naar de melkrobot in de stal. Een flinke wandeling, ze weiden op het perceel dat het verst van de stal ligt. Die afstand is volgens Bert Verhoeven geen enkel probleem, als hij vier attentiekoeien per etmaal heeft, is het veel: “Tot vorig jaar hield ik ze ’s nachts nog binnen omdat we bang waren te veel attentiekoeien te hebben. Maar het bleken er maar drie of vier te zijn, waarvan één vaars die de gang naar de melkrobot nog niet helemaal snapt.”

Op 16 april ging de staldeur open en sinds half mei lopen de 65 koeien 24 uur per dag buiten. De staldeur staat de hele dag open en een selectiepoortje bepaalt of een koe naar buiten mag of niet. In de praktijk komt het erop neer dat de koeien alleen binnenkomen voor het melken en om te drinken omdat er in de wei geen

De kalveren gaan na vijf maanden naar een opfokker. Daar leren ze met het oudere jongvee het weiden al.

drinkbakken zijn. Toch haalt Verhoeven 2,5 tot 2,6 melkingen per dag.

Dit jaar startte Verhoeven met het Nieuw Nederlands Weiden. De 13 hectare huiskavel verdeelde hij in drie blokken van 4 hectare en die weer in blokken van 1 hectare. De koeien worden om de dag verzet en blijven zo'n vier weken in een perceel. “Die hectare is niet heilig, hoor. Het blok van 5 hectare

waar ze nu in lopen, is verdeeld in drie stukken omdat het niet anders kan. De percelen zijn zo ingedeeld dat ze precies de topjes uit het gras vreten en dan weer door, zo blijft de grasgroei er het best in”, vertelt hij.

Ook met de hitte van afgelopen zomer wist Verhoeven de koeien goed aan het vreten te houden. “Ze bleven overdag zelf wel binnen. Begin juni hebben we nog twee ventilatoren aangeschaft, dat is de redding geweest om de productie op peil te houden. Het celgetal is dit jaar nog niet boven de 100 uitgekomen.”

Ook met de gehalten bleef het goed gaan. Sinds de koeien in april naar buiten gingen, schommelt het eiwitgehalte tussen 3,50 en 3,69%. Ook het ureumgetal blijft met een gemiddelde van 21, 22 netjes op peil, alleen in mei was er een uitschieter naar 26.

Tropenrooster redde weidegang

Dat de percelen goed groen zien en de koeien konden blijven vreten, is te danken

Margreet en Bert Verhoeven, Udenhout

Margreet (56) en Bert (56) Verhoeven hebben samen een melkveebedrijf met 68 melk- en kalfkoeien in Udenhout (N.-Br.).

Bedrijfsgegevens

68

melk- en kalfkoeien

1

melkrobot

9.342

kilo melk per koe

FOTOS: BERT JANSEN

Ondanks een wandeling van een kleine kilometer hoeft Verhoeven dagelijks maar drie à vier koeien naar de robot te halen.

aan het beregenen. Vijf weken tropenrooster, volgens Bert en Margreet, met het twee tot drie keer buizen leggen per etmaal. “In de avond om een uur of 11 en dan er om 5 uur weer uit om ze nog een keer te verleggen. Dat was behoorlijk pittig”, kijkt Margreet terug.

Van de 13 hectare weideland kregen twee percelen twee keer 40 millimeter, een derde perceel drie keer 40 millimeter. “Vaker beregenen met minder levert onvoldoende op, nu is het gras er goed doorgekomen. Al

was het soms een probleem om druk op de leiding te houden, maar het is wel gelukt”, klinkt het tevreden.

Ook 4 hectare maailand is beregend. Dat perceel werd zo bruin dat Verhoeven besloot de leidingen ook daar naartoe te leggen. “Met beregening en kunstmest hebben we dat stuk aan de gang gehouden en laatst toch nog kunnen maaien.” Over de altijd terugkerende discussie over wel of niet beregenen is de veehouder duidelijk: “Als het bruin wordt, kost het ook geld.”

Maar het blijft droog. Half september liet Verhoeven nog een perceel inzaaien, maar het is afwachten of en hoe het gras opkomt. Het perceel ziet eruit of er bij een zuchtje wind direct een stofhoos ontstaat.

Weiden moeten ze leren

Bert Verhoeven is een weideman in hart en nieren en zou ook niet anders willen. Maar weiden komt niet zomaar, dat begint al bij het jongvee weet hij: “Sinds 2010 heb ik het jongvee uitbesteed bij een opfokker.

4,64%

vet

3,62%

eiwit

19,5

hectare gras

4

hectare mais

De hele zomer zitten de koeien op gemiddeld 2,5 à 2,6 melkingen per dag. Alleen een vaars snapt de gang naar de robot en wei nog niet.

'In de avond om een uur of 11 en dan er om 5 uur weer uit om ze te verleggen. Dat was behoorlijk pittig'

Die is een beetje de grondlegger van weidegang voor ons bedrijf. De melkperiode staan de kalveren hier, daarna bij de opfokker en in de weideperiode gaan ze daar in de groep mee naar buiten. Zien vreten doet vreten, geldt zeker voor weiden." De opfokker houdt alleen de te insemineren pinken binnen.

De dagindeling van de opfokker ziet Verhoeven onder de melkkoeien nog steeds. De opfokker voert 's ochtends en 's avonds

rond 6 uur in verband met zijn werk buitenshuis. Uit de overzichten van de robot blijkt dat dat nog altijd de piekmomenten in het robotbezoek zijn.

Verhoeven voert momenteel dagelijks 900 kilo mais en 1.200 kilo kuilgras bij, de hoeveelheid is berekend op 5 tot 5,5 kilo droge stof uit gras. Het bijvoeren gebeurt aan het eind van de middag. Vorig jaar kwamen de koeien direct naar binnen zodra ze doorkregen dat er gevoerd werd,

nu kijken ze er nauwelijks voor op, ervaart Verhoeven. De koeien krijgen half september de zesde snede van vorig jaar. Verhoeven verwachtte dat de koeien dit minder vraten, omdat het een wat nattere kuil is, maar gezien het feit dat ze de voergoot midden op de dag al leeg hebben, valt die verwachting mee. "Maar het zegt ook wel wat over de teruglopende kwaliteit van het gras. Misschien moet ik nu toch meer gaan bijvoeren", overweegt hij.

Half september zaaide Verhoeven een perceel opnieuw in. Hij vreest dat het weinig gaat worden.

Met Nieuw Nederlands Weiden verdeelt Verhoeven een perceel in vier blokken waar de koeien om de vier dagen in terugkeren.